

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 115/2014-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. marca 2014 predbežne prerokoval sťažnosť J. S., zastúpeného advokátom JUDr. Antonom Slamkom, Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn. 9 T 36/2013 a postupom Krajského súdu v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. 1 To 124/2013 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. S. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. marca 2014 doručená sťažnosť J. S. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Antonom Slamkom, Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Dolný Kubín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom

pod sp. zn. 9 T 36/2013 a postupom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 To 124/2013.

Zo sťažnosti vyplýva:

Okresný súd rozsudkom sp. zn. 9 T 36/2013 uznal sťažovateľa vinného z obzvlášť závažného zločinu „Nedovolená výroba omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi“ podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 38 písm. b), j), začo mi podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona v spojení § 36 písm. n) Trestného zákona a § 38 ods. 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 11 rokov.

Porušovateľ – Krajský súd Žilina uznesením 1To/124/2013 zo dňa 31. 12. 2013 rozhodol, že moje odvolanie zamieta ako nedôvodné...

Okresný súd Dolný Kubín v tomto konaní nesprávne právne posúdil vec a nevychádzal z vykonaného dokazovania, nesprávne vyhodnotil dôkazy. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že nie sú dané dôvody, aby bolo moje konanie kvalifikované podľa ods. 2 § 172 Trestného zákona s poukazom § 38 písm. b), j) Trestného zákona...

kvalifikácia môjho konania v zmysle ustanovenia § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona nebola dôvodná, a teda ani zákonná.».

Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd rozhodol týmto nálezom:

„1. Ústavnej sťažnosti sa vyhovuje.

2. Základné právo sťažovateľa J. S. priznané v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojitosti s čl. 1 ods. 1, čl. 1 ods. 2, čl. 141 ods. 1 a čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Dolný Kubín v konaní vedenom pod sp. zn.: 9T/36/2013 a Krajského súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn.: 1To/124/2013 bolo porušené.

3. Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 9T/36/2013 zo dňa 17. 10. 2013 a uznesenie Krajského súdu Žilina sp. zn. 1To/124/2013 zo dňa 31. 12. 2013 zrušuje a vec vracia Okresnému súdu Dolný Kubín na ďalšie konanie.

4. Krajský súd Žilina a Okresný súd Dolný Kubín sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť trovy právneho zastúpenia na účet jeho právneho zástupcu do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

V zmysle čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) predpisov každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ v sťažnosti namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 9 T 36/2013 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 To 124/2013.

Sťažovateľ bol rozsudkom okresného súdu sp. zn. 9 T 36/2013 zo 17. októbra 2013 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných látok a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 178 ods. 1 písm. c) a d) a ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 38 písm. b) a j) Trestného zákona. O odvolaní sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu rozhodol krajský súd uznesením sp. zn. 1 To 124/2013 z 31. decembra 2013 (ďalej len „uznesenie krajského súdu“) tak, že odvolanie sťažovateľa zamietol ako nedôvodné.

Podstatou sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa, že okresný súd aj krajský súd skutok, ktorého sa mal dopustiť, nesprávne právne posúdili podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 38 písm. b) a j) Trestného zákona.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd neodmietne prijatie sťažnosti, aj keď sa nesplnila podmienka podľa odseku 1, ak sťažovateľ preukáže, že túto podmienku nesplnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Ústavou daná právomoc neumožňuje ústavnému súde nahrádzať rozhodovaciu činnosť (právomoc) všeobecných súdov, ak je založená zákonom alebo na základe zákona. Ústavný súd môže založiť svoju právomoc na konanie až vtedy, ak fyzická osoba alebo právnická osoba nemala inú ústavnú a zákonnú možnosť účinnej ochrany svojich práv.

Ústava ani zákon o ústavnom súde nepripúšťajú, aby si sťažovateľ ako účastník konania zvolil medzi súdnymi orgánmi ochrany porušených základných práv a slobôd, naopak, čl. 127 ods. 1 ústavy jednoznačne požaduje vyčerpanie všetkých sťažovateľovi dostupných a účinných prostriedkov nápravy.

Ústavný súd v súvislosti so skúmaním podmienok konania o podanej sťažnosti v rámci jej predbežného prerokovania zistil, že sťažovateľ proti uzneseniu krajského súdu dovolanie nepodal. Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ nevyčerpal mimoriadny opravný prostriedok, ktorý mu zákon na ochranu jeho základných a iných práv účinne poskytol a na ktorého použitie bol oprávnený v zmysle Trestného poriadku, čo zakladá neprípustnosť jeho sťažnosti.

Sťažovateľ ani len netvrdil (tým menej preukazoval), že dovolanie nepodal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, preto zo strany ústavného súdu neprichádza do úvahy ani prípadný postup podľa § 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedeného ústavný súd odmietol sťažnosť ako neprípustnú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. marca 2014